

frem til grundlovsdag, og så kan det måske lykkes. Men hellere en måned eller tre mere til forberedelsen og en grundig gennemarbejdning, så forslagene er så grydeklare som muligt, når de kommer til behandling her i huset, og i øvrigt min fulde tilfredshed med ministerens tilsagn.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal starte med at sige, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte forslaget, men derimod stærkt anbefale, at bilister bruger håndfri mobiltelefoner, når de får installeret en mobiltelefon, hvad flere og flere jo gør. Jeg er selv et af de oplagte ofre, og jeg skal meddele, at jeg har en håndfri, for jeg har prøvet begge dele, og der er helt afgjort ingen tvivl om, at den er langt bedre.

Der har været en ganske udmærket avisannoncekampagne fra Rådet for Større Færdselsikkerhed om denne situation, og det mener vi i Dansk Folkeparti er den rigtige måde at gøre det på. Det, det gælder om, er, at det ikke bliver forbudslinjen, men oplysningslinjen, der kommer til at gælde i Danmark, også på det område.

Så kan man selvfølgelig spørge: Hvordan skal man egentlig finde ud af det her? Skal f.eks. bilradioerne, som langt de fleste har installeret, forhåndsindstilles, inden bilen starter, eller skal det være tilladt at prøve at indstille på den station, man nu allerhelst vil høre, mens man kører bil?

Der er problemer i forhold til andre ting, og jeg synes egentlig, hr. Erling Christensen fra Socialdemokratiet var den, der berørte det bedst. Hr. Erling Christensen var inde på utrolig mange forhold, bl.a. at man måske ikke bare lige kunne kigge ud ad vinduet og holde på rattet, og hr. Erling Christensen nævnte mange ting, som jeg var helt enig i. Og efterfølgende kunne jeg konstatere, at regeringen selv vil komme med et forslag, og ifølge fru Vibeke Peschardt fra Det Radikale Venstre var det egentlig bare datoen, der skulle ændres, ellers ville regeringens forslag være stort set det samme som SF's.

Men så vil jeg godt høre: Hvordan i alverden har man tænkt sig at håndhæve det her? Jeg er slet ikke i tvivl om, hvad SF mener med sit forslag, heller ikke når jeg læser bemærkningerne, for selvfølgelig drejer det sig om biler. Men hvordan i alverden skal det håndhæves? Skal politiet sidde i deres patruljevogne og kigge ind ad bilvinduerne for at se, om folk snakker i mobiltelefon? Jeg kan ikke se, hvordan man skal bære sig ad med at håndhæve forslaget, og jeg synes, at når det drejer sig om forbudsforslag,

som tilfældet er her, bør man også fortælle, hvordan myndighederne – i dette tilfælde politiet – skal finde ud af at håndhæve det, som folketingspolitikkerne har pålagt dem.

Jeg må altså sige, at det er en klar afvisning fra Dansk Folkepartis side, men bestemt med en klar appel til folk om, at hvis de får installeret et sådant apparat – som flere og flere bliver afhængige af – skal det være håndfrit, for det er klart det mest sikre. Men det skal være oplysning, det drejer sig om, ikke forbud.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil starte med at sige tak til ordførerne for deres kommentarer til det her forslag. Nogle bidrag var selvfølgelig bedre end andre.

Jeg må sige, at da den undersøgelse, som hedder »Anvendelse af mobiltelefoner under kørsel«, og som er lavet af Rådet for Trafiksikkerhedsforskning, kom frem i sommer, var de trafikpolitiske ordførere, der blev spurgt – også de borgerlige – alle sammen enige om, at vi skulle gøre noget på det her område.

Jeg vil godt sige tak til De Radikale og CD for, at de har den holdning, at der skal ske noget på dette område. Jeg vil også sige tak til ministeren, for selv om der skulle komme et andet forslag – jeg er selvfølgelig enig i det, fru Jette Gottlieb sagde: at man lige så godt kunne have taget det her – og selv om der så skulle gå lidt mere tid, og datoen bliver en anden, er det ikke afgørende for mig. Vi opfatter det stadig væk sådan, at der i hvert fald er flertal for, at der skal ske noget på dette her område.

Man har jo også bestemmelser i andre lande. Det er jo sådan i Italien, at der er forbud mod at bruge mobiltelefon under kørslen, hvis ikke den er udstyret med håndfri funktion. I Schweiz må man jo kun benytte mobiltelefon, når man ikke kører bil. Det samme gælder i Frankrig, Østrig har også nogle bestemmelser, og det har man også andre steder. Det har man ikke i Spanien og Portugal og heller ikke i Storbritannien, men andre steder, også i Amerika og Australien, har man altså gjort det til en del af sikkerheden, at man ikke må tale under kørslen.

Selvfølgelig har jeg hørt det før, det argument med radio og cd-spillere, og hvad ved jeg – og ispinde! Den var ny; jeg må nok indrømme, at jeg ikke kunne spise is under kørslen. Men det er altså noget andet, når man skal finde et nummer på en mobiltelefon – og jo mindre de bliver, desto sværere er det at finde nummeret – og sidde og famle med den. Det er også det, der